

दानियलको पुस्तक - एकसट्टी नम्बर

भविष्यवाणीको बुनेको पट उद्घाटन: अन्तिम दिनहरूमा दानिएलका दर्शनहरू, करार, र मोहर लगाउने समयको समझ

Jeff Pippenger

2024-01-25

गब्रिएल नवौं अध्यायमा दानिएलकहाँ आए, ताकि आठौं अध्यायमा प्रस्तुत गरिएका ती दुई दर्शनहरूको विषयमा उनलाई बुद्धि र समझ प्रदान गर्न सकून्।

अनि उनले मलाई जानकारी दिए, र मसँग कुरा गर्दै भने, हे दानिएल, म अब तिमीलाई बुद्धि र समझ दिन बाहिर आएको छु। तिम्रा बिन्तीहरूको आरम्भमै आज्ञा निस्कियो, र म तिमीलाई देखाउन आएको छु; किनकि तिमी अत्यन्त प्रिय छौ: यसकारण यस विषयलाई बुझ, र दर्शनलाई विचार गर। दानिएल ९:२२, २३।

दानियललाई आवश्यक पर्ने “समझ” प्राप्त होस् भन्नाका लागि, गब्रिएलले उनलाई “कुरा” र “दर्शन” दुवै बुझ्नु भनी भने। “कुरा” भनेको पवित्रस्थान र सेनाको खुट्टाले कुल्चाइने विषयक दर्शन थियो, र “दर्शन” भनेको अक्टोबर २२, १८४४ को प्रकट हुने घटनासम्बन्धी दर्शन थियो। सिस्टर ह्वाइटले पनि यी दुई दर्शनहरूलाई जोड दिनुहुन्छ जब उहाँले हामीलाई यो जानकारी दिनुहुन्छ कि दानियलले सत्तरी वर्षको बन्दीवास र दुई हजार तीन सय वर्षबीचको सम्बन्ध बुझ्न खोजिरहेका थिए। सत्तरी वर्ष त्यही हो जसलाई गब्रिएलले “कुरा” भनेर चिन्हित गरे, र “दर्शन” भनेको दुई हजार तीन सय वर्ष थियो। जब गब्रिएलले दुई हजार तीन सय वर्षको व्याख्या प्रदान गर्छन्, दानियलले अन्तिम दिनहरूका “बुद्धिमान”हरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्। “बुद्धिमान”हरूले गब्रिएलको व्याख्यामा “कुरा” र “दर्शन” दुवैलाई चिन्छन्; दुष्टहरूले बुझ्दैनन्। मिलरवादीहरूले “कुरा” र “दर्शन” बुझ्थे, तर केवल सीमित रूपमा।

चार सय नब्बे वर्षको परीक्षाकाल, लेवीव्यवस्था पच्चीस र छब्बीसमा प्रतिपादित “सात पटक” को करारविरुद्ध चार सय नब्बे वर्षको विद्रोहमा आधारित एक अवधि थियो। सत्तरी वर्षको बन्धुवास ती सबै वर्षहरूको योग थियो, जसमा भूमिलाई आफ्नो विश्राम उपभोग गर्न दिइएन।

ख्रीष्टले धेरैसँग करारको पुष्टि गर्नुभएको त्यो हप्ता, बाह्र सय साठी दिनका दुई अवधिद्वारा प्रतिनिर्दिष्ट उहाँको करारको विवादको एक दृष्टान्त थियो। त्यो भविष्यसूचक हप्ता क्रूसद्वारा विभाजित गरिएको थियो, जसले परमेश्वरको मोहरको प्रतिरूप जनाउँछ।

“जीवित परमेश्वरको छाप के हो, जुन उहाँका जनहरूको निधारमा लगाइन्छ? यो त्यस्तो चिन्ह हो, जसलाई स्वर्गदूतहरूले पढ्न सक्छन्, तर मानव आँखाले होइन; किनकि विनाश गर्ने स्वर्गदूतले मुक्तिको यो चिन्ह अवश्य देख्नुपर्छ। विवेकी मनले प्रभुका दत्तक पुत्रहरू र छोरीहरूमा कलवरीको क्रूसको चिन्ह देखेको छ। परमेश्वरको व्यवस्थाको उल्लङ्घनको पाप हटाइएको छ। तिनीहरूले विवाहको पोशाक लगाएका छन्, र परमेश्वरका सबै आज्ञाहरूमा आज्ञाकारी र विश्वासयोग्य छन्।” Manuscript Releases, volume 21, 52.

त्यो हप्ताले बाह्र सय साठी वर्षका दुई अवधिहरूको प्रतीक दियो, जो 538 को आइतबार व्यवस्था (पशुको छाप) मा विभाजित छन्, जसमा पहिले मूर्तिपूजकता र त्यसपछि पोपवादले पवित्रस्थान र सेनालाई कुल्चेर दबाए। बाह्र सय साठी दिनसम्म ख्रीष्टले आफ्नो साक्षी दिनुभयो, त्यसपछि अर्को बाह्र सय साठी दिनसम्म ख्रीष्टले आफ्ना चेलाहरू मार्फत त्यही साक्षी दिनुभयो। बाह्र सय साठी वर्षसम्म शैतानले मूर्तिपूजकता मार्फत आफ्नो साक्षी दियो, र त्यसपछि अर्को बाह्र सय साठी वर्षसम्म शैतानले पोपसत्तामार्फत आफ्नो साक्षी दियो।

प्राचीन इस्राएलको अवज्ञाका कारण परमेश्वरको “विवाद” बन्न पुगेको करार, लेवीय व्यवस्था अध्याय पच्चीसको त्यो करार थियो, जसले भूमिको विश्राम र प्रत्येक उनन्चासौं वर्षमा मनाइने जुबिलीको व्यवस्था निर्दिष्ट गरेको थियो।

अनि परमप्रभुले सीनै पर्वतमा मोशासित बोल्नुभयो, भन्नुभयो, “इसाएलीहरूलाई भन, तिनीहरूलाई यसो भन: जब तिमीहरू त्यस देशमा प्रवेश गर्नेछौ, जुन म तिमीहरूलाई दिन्छु, तब त्यो देशले परमप्रभुको निम्ति शबाथ मात्रै छ। छ वर्षसम्म तैले आफ्नो खेतमा बीउ छर्नेछस्, र छ वर्षसम्म तैले आफ्नो दाखबारी काटछाँट गर्नेछस्, र त्यसको फल बटुल्नेछस्; तर सातौँ वर्षमा देशको निम्ति पूर्ण विश्रामको शबाथ हुनेछ, परमप्रभुको निम्ति शबाथ; तैले न आफ्नो खेतमा बीउ छर्नु, न आफ्नो दाखबारी काटछाँट गर्नु। तेरो कटनीबाट आफैं उम्रेको अन्न तैले नकाट्नु, न काटछाँट नगरिएको दाखलताको अङ्कुर बटुल्नु; किनकि त्यो देशको निम्ति विश्रामको वर्ष हो। अनि देशको शबाथको उपज तिमीहरूका भोजनको निम्ति हुनेछ—तेरो निम्ति, तेरो पुरुष-दासको निम्ति, तेरो दासीको निम्ति, तेरो ज्यालादार सेवकको निम्ति, र तेरासँग बसोबास गर्ने परदेशीको निम्ति पनि; तेरो चौपायाका निम्ति, र तेरो देशमा भएका वन्यजन्तुहरूका निम्ति पनि त्यसका सबै उपज भोजन हुनेछन्। अनि तैले आफ्नो निम्ति वर्षका सात शबाथहरू गणना गर्नु, अर्थात् सात पटक सात वर्ष; र वर्षका ती सात शबाथहरूको अवधि उनन्चास वर्ष हुनेछ। त्यसपछि सातौँ महिनाको दशौँ दिनमा, प्रायश्चित्तको दिनमा, तैले जयन्तीको नरसिंगा बजाउन लगाउनु; तिमीहरूले आफ्नो सारा देशभरि नरसिंगा बजाउनु। अनि तिमीहरूले पचासौँ वर्षलाई पवित्र ठहराउनु, र त्यस देशभरिका सबै बासिन्दाहरूका निम्ति स्वतन्त्रताको घोषणा गर्नु; त्यो तिमीहरूका निम्ति जयन्ती हुनेछ; र प्रत्येक मानिस आफ्नो सम्पत्तिमा फर्कनेछ, र प्रत्येक मानिस आफ्नो कुल-परिवारमा फर्कनेछ। त्यो पचासौँ वर्ष तिमीहरूका निम्ति जयन्ती हुनेछ; तिमीहरूले न बीउ छर्नु, न त्यसमा आफैं उम्रेको अन्न काट्नु, न काटछाँट नगरिएको दाखलताका अङ्कुर बटुल्नु। किनकि त्यो जयन्ती हो; त्यो तिमीहरूका निम्ति पवित्र हुनेछ; तिमीहरूले त्यसको उपज खेतबाटै खानेछौ। यस जयन्तीको वर्षमा तिमीहरू प्रत्येक मानिस आफ्नो सम्पत्तिमा फर्कनेछौ।”

लेवीव्यवस्था २५:१-१३।

तेईस सय वर्षको भविष्यवाणीको पहिलो अवधि—जसरी ख्रीष्टले करार दृढ गर्नुभएको हप्तासँग, तथा चार सय नब्बे वर्षसँग प्रत्यक्ष सम्बन्धित छ—त्यसरी नै लेवीव्यवस्था अध्याय पच्चीस र छब्बीसका “सात समय” सँग पनि प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित छ।

यसकारण जान र बुझ, कि यरूशलेमलाई पुनर्स्थापित गर्न र निर्माण गर्न आज्ञा जारी भएको समयदेखि अभिषिक्त अधिपतिसम्म सात हप्ता र बासठ्ठी हप्ता हुनेछन्; सडक फेरि बनाइनेछ, र पर्खाल पनि, त्यो पनि संकटपूर्ण समयहरूमा। दानिएल ९:२.

इ.पू. ४५७ मा आरम्भ हुने उनन्सत्तरी हप्ताहरूले तपाईंलाई ख्रीष्टको बप्तिस्मासम्म, र त्यस हप्ताको आरम्भसम्म पुर्‍याउँछन् जसमा उहाँले करारलाई दृढ गर्नुभयो, जुन परमेश्वरको “विवाद” को करार थियो। तर त्यहाँ हप्ताहरूको एक हप्ता (उनन्चास वर्ष) थियो, जुन “सात हप्ता, र बयसठ्ठी हप्ता” भन्ने वाक्यांशद्वारा उनन्सत्तरी हप्ताहरूबाट पृथक् गरिएको थियो। इ.पू. ४५७ बाट आरम्भ हुँदा, त्यहाँ उनन्चास वर्ष हुनु पर्ने थियो, जुन लेवीव्यवस्था अध्याय पच्चीसको करार र जुबिली उत्सवप्रतिको स्पष्ट सन्दर्भ हो। ती उनन्चास वर्षहरू केवल जुबिली चक्रहरूको प्रतीक मात्र थिएनन्, तर पेन्तिकोसको पनि प्रतीक थिए, जुन हप्ताहरूको चाडका उनन्चास दिनहरू पछि आउने पचासौँ दिन हो।

दुई हजार तीन सय वर्षका पहिलो उनन्चास वर्ष, चार सय नब्बे वर्ष, र करार पुष्टि गरिएको त्यो हप्ता—यी सबै लेवीव्यवस्था अध्याय २६ मा “सात समय” का रूपमा प्रस्तुत दुई हजार पाँच सय बीस वर्षसँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित छन्। दुई हजार तीन सय वर्षको भविष्यवाणीको प्रत्येक तत्त्व “सात समय” सँग प्रत्यक्ष रूपमा जोडिएको छ, जसलाई एडभेन्टवादले सन् १८६३ मा अलग राखी अस्वीकार गर्‍यो। “सात समय” जुबिली करारको एक प्रतीक हो, र यसै कारण यो पनि ध्यान दिनुपर्ने कुरा हो कि जब दुई हजार तीन सय वर्ष २२ अक्टोबर १८४४ मा समाप्त भयो, त्यही दिन दुई हजार पाँच सय बीस वर्ष पनि समाप्त भयो; किनकि मोशाले लेवीव्यवस्था अध्याय २५ मा यसरी अभिलेख गरेका छन्:

तूले आफ्ना निम्ति वर्षका सात विश्राम-वर्षहरू गन्नू, अर्थात् सात गुणा सात वर्ष; र ती सात विश्राम-वर्षहरूको अवधि तेरा निम्ति उनन्चास वर्ष हुनेछ। त्यसपछि सातौँ महिनाको दशौँ दिनमा, प्रायश्चित्तको दिनमा, तूले जुबिलीको तुरही बजाउन लगाउनु; तिमीहरूले आफ्नो सारा देशभरि तुरही बजाउनु। लैवीव्यवस्था २५:८, ९.

तेइस सय वर्षभित्रको प्रत्येक भविष्यवाणीसम्बन्धी अवधि, लेवीयविवरण छब्बीसको “सात पटक” सँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित छ, जसमा ती दुवै भविष्यवाणीसम्बन्धी अवधिहरू समाप्त भएको दिनसमेत समावेश छ। पहिलो उनन्चास वर्षहरूले यरूशलेमको पुनर्निर्माण र पुनर्स्थापनाको कार्यलाई चिन्हित गरे, जुन परमेश्वरका जनहरू बाबेलबाट बाहिर निस्कँदा पूर्ण हुने थियो। मन्दिर तेस्रो आदेशभन्दा पहिले नै पूरा भएको थियो, जसरी तेस्रो स्वर्गदूत आइपुगनुअघि मिलेराइट मन्दिर पनि पूरा भएको थियो। तथापि, ईसा पूर्व 457 पछि, “गल्ली” अझै पनि “फेरि निर्माण गरिनु, र पर्खाल पनि, ती क्लेशपूर्ण समयमा” आवश्यक थियो। अल्फा र ओमेगा हुनुहुने येशूले सधैं कुराको अन्त्यलाई त्यसै कुराको आरम्भद्वारा दृष्टान्तस्वरूप देखाउनुहुन्छ, र 22 अक्टोबर 1844 पछि, मिलेराइटहरूले “गल्ली” र “पर्खाल” “ती क्लेशपूर्ण समयमा” पूरा गर्नुपर्ने थियो।

सिस्टर ह्याइटले यरूशलेम वरिपरि रहेको संरक्षणको शाब्दिक पर्खाललाई परमेश्वरको व्यवस्थाको प्रतीकका रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ, र २२ अक्टोबर १८४४ को तुरुन्तपछि विश्वासयोग्यहरूलाई स्वर्गीय पवित्रस्थानभित्र डोच्याइयो र तिनीहरूले परमेश्वरको व्यवस्था (त्यो पर्खाल) चिने। विश्रामदिनसहित परमेश्वरको व्यवस्था चित्र सकून् भनेर, मिलेराइटहरूलाई प्राचीन इस्राएलको करारतर्फ पुनः फर्काइयो। शाब्दिक “street” को पुनर्स्थापना त्यो पुनर्स्थापना हो, जुन आत्मिक रूपमा त्यतिखेर सम्पन्न भयो जब मिलेराइटहरू यर्मियाहका “पुराना बाटाहरू” मा फर्के। पर्खाल र street स्थापना हुने अवधिमा रहनुपर्ने “troubulous times” १८४४ पछि पूरा हुने थियो, र त्यतिबेला निकट आइरहेको तथा चाँडै त्यही इतिहासमा सुरु हुन लागेको गृहयुद्धले ती troublous times को प्रतिनिधित्व गर्‍यो।

यदि तिनीहरू विश्वासयोग्य भएका भए, तिनीहरू जुबिलीको प्रतीकात्मक पचासौँ वर्षसम्म पुग्ने थिए (जहाँ दासहरू मुक्त गरिन्छन्), जुन पेन्टेकोस्टको पचासौँ दिनद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको थियो (जहाँ मुक्तिको सन्देश सारा संसारमा जान्छ)। तर 1844 पछि धेरैले सब्बाथको ज्योतिको विरोध गरे, र 1863 मा तिनीहरूले मोशाको सन्देश (“seven times”) पनि अस्वीकार गरे, जुन एलियाह (William Miller) द्वारा तिनीहरूकहाँ ल्याइएको थियो। अर्को शब्दमा, तिनीहरू “the street” (पुराना मार्गहरू) बाट फर्किए, जसलाई तिनीहरूले पुनर्स्थापित गरी त्यसमा हिँड्नुपर्ने थियो।

येशूले सधैं अन्त्यलाई आरम्भद्वारा चित्रण गर्नुहुन्छ, र जब दस कन्याहरूको दृष्टान्त अन्तिम दिनहरूमा फेरि दोहोरिन्छ, तब यरूशलेमको पुनर्स्थापनाको कार्य फेरि सम्पन्न गरिनु पर्नेछ। “गल्ली र पर्खाल” “कष्टकर समयमा” निर्माण गरिनेछन्। हामी अहिले ती कष्टकर समयहरूमा प्रवेश गर्दैछौं। अक्टोबर २२, १८४४ ले चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ; त्यसैले जब प्रकाश ११ को “महाभूकम्पको घडी” आइपुग्छ, तब गल्ली र पर्खाल कष्टकर समयमा निर्माण गरिनेछन्। अब हामी ती कष्टकर समयहरूलाई इस्लामको तीव्र बन्दै गएको युद्धद्वारा उत्पन्न “जातिहरूको क्रोध” को रूपमा पहिचान गर्नेछौं।

“संकटको समय” सम्बन्धमा पहिले लेखिएको कुराको व्याख्या गर्दै गर्दा, उनले यस्तो स्पष्टीकरण दिइन्, जुन Early Writings नामक पुस्तकमा अभिलेख गरिएको छ।

“१. पृष्ठ ३३ मा यसरी दिइएको छ: ‘मैले देखें कि पवित्र सब्त साँचो इस्राएलका परमेश्वरका जनहरू र अविश्वासीहरूका बीचको छुट्याउने पर्खाल हो, र हुनेछ; अनि सब्त नै परमेश्वरका प्रिय, प्रतीक्षारत पवित्रजनहरूका हृदयहरूलाई एकताबद्ध गर्ने महान् प्रश्न हो। मैले देखें कि परमेश्वरका त्यस्ता सन्तानहरू छन् जसले सब्तलाई न देखेका छन्, न पालन गरेका छन्। तिनीहरूले यस विषयको ज्योतिलाई अस्वीकार गरेका छैनन्। अनि सङ्कष्टको समयको आरम्भमा, जब हामी अगाडि बढ्यौं र सब्तलाई अझ पूर्ण रूपमा घोषणा गर्‍यौं, तब हामी पवित्र आत्माले परिपूर्ण भयौं।’”

“यो दर्शन 1847 मा दिइएको थियो, जब सब्त पालन गर्ने एडभेन्टका दाजुभाइहरू अत्यन्तै थोरै मात्र थिए, र तिनीहरूमध्ये पनि थोरैले मात्र यसको पालन परमेश्वरका जन र अविश्वासीहरूबीच विभाजनको रेखा तान्न पर्याप्त महत्त्वको छ भन्ने ठानेका थिए। अब त्यस दर्शनको परिपूर्ति देखिन थालिएको छ। यहाँ उल्लेख गरिएको ‘त्यो सङ्कष्टको समयको आरम्भ’ ले विपत्तिहरू खन्याइन् थालिने समयलाई जनाउँदैन, तर तिनीहरू खन्याइनु भन्दा

केही अधिको छोटो अवधिलाई जनाउँछ, जब ख्रीष्ट पवित्रस्थानमा हुनुहुन्छ। त्यस समयमा, जब उद्धारको कार्य समाप्तितर्फ बढिरहेको हुनेछ, पृथ्वीमा सङ्कष्ट आइरहेको हुनेछ, र राष्ट्रहरू क्रोधित हुनेछन्, तैपनि तेस्रो स्वर्गदूतको कार्यमा बाधा नपरोस् भनेर तिनीहरूलाई रोकिराखिएको हुनेछ। त्यस समयमा 'पछिल्लो वर्षा,' अथवा प्रभुको उपस्थितिबाट आउने ताजगी, तेस्रो स्वर्गदूतको उच्च स्वरलाई शक्ति दिन र अन्तिम सात विपत्तिहरू खन्याइने अवधिमा सन्तहरूलाई दृढ उभिन तयार पार्न आउनेछ।" Early Writings, 85.

त्यहाँ एउटा "छोटो समयावधि" छ, जसले अनुग्रहको समयको अन्त्यभन्दा अघि स्थान लिन्छ, जब "राष्ट्रहरू क्रोधित हुनेछन्, तर रोकेर राखिनेछन्।" त्यही समयमा "पछिल्लो वर्षा" आइपुग्छ। "राष्ट्रहरूको क्रोध," एउटा प्रतीक हो, जसको पहिचान प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारमा गरिएको छ।

राष्ट्रहरू क्रोधित भए, र तिमी क्रोध आएको छ, र मृतकहरूको समय पनि आएको छ, कि उनीहरूको न्याय गरियोस्, र तिमीले आफ्ना सेवक अगमवक्ताहरूलाई, र सन्तहरूलाई, र साना र ठूला तिमी नामको भय मात्रैहरूलाई प्रतिफल दिनु, अनि पृथ्वीलाई नाश गर्नेहरूलाई नाश गर। प्रकाश 11:18।

सिस्टर ह्याइटले यस पदबारे टिप्पणी गर्नुहुन्छ।

"मैले देखें कि जातिहरूको क्रोध, परमेश्वरको प्रकोप, र मृतकहरूको न्याय गर्ने समय—यी सबै एक-अर्कापछि आउने अलग र स्पष्ट घटनाहरू हुन्; साथै, मिखाएल अझै उठिसकेका थिएनन्, र 'यस्तो सङ्कष्टको समय, जस्तो कहिल्यै भएको थिएन,' अझै आरम्भ भएको थिएन। अहिले जातिहरू क्रोधित हुँदैछन्, तर जब हाम्रा महायाजकले पवित्रस्थानमा आफ्नो कार्य समाप्त गर्नुहुनेछ, उहाँ उठ्नुहुनेछ, प्रतिशोधका वस्त्र धारण गर्नुहुनेछ, र त्यसपछि अन्तिम सात विपत्तिहरू खन्याइनेछन्।"

"मैले देखें कि चार स्वर्गदूतहरूले चार वायूहरूलाई तबसम्म थामिराख्नेछन् जबसम्म येशूको पवित्रस्थानमा गरिने कार्य समाप्त हुँदैन, र त्यसपछि सात अन्तिम विपत्तिहरू आउनेछन्।" Early Writings, 36.

"जातिहरूको क्रोधित हुनु" अनुग्रह-अवधि बन्द हुनुअघि नै हुन्छ, किनकि त्यसपछि "परमेश्वरको क्रोध" आउँछ। "परमेश्वरको क्रोध" अनुग्रह-अवधि बन्द हुँदा प्रकट हुन्छ, र "मरेकाहरूको न्याय गर्ने समय" ले सहस्राब्दीको अवधिमा हुने एक न्यायलाई जनाउँछ, र 1844 मा आरम्भ भएको मरेकाहरूको न्यायलाई जनाउँदैन।

अनि मैले स्वर्गबाट तल ओर्लँदै गरेका एक स्वर्गदूतलाई देखें, जसको हातमा अगाध खाडलको साँचो र एउटा ठूलो साइलो थियो। अनि उसले त्यस अजिङ्गरलाई, अर्थात् त्यस प्राचीन सर्पलाई, जो शैतान र दियाबलस हो, समात्न र त्यसलाई एक हजार वर्षसम्म बाँध्यो। अनि त्यसलाई अगाध खाडलमा फालिदियो, र त्यसलाई बन्द गरिदियो, र त्यसमाथि छाप लगाइदियो, ताकि एक हजार वर्ष पूरा नभएसम्म त्यसले जातिहरूलाई अब फेरि बहकाउन नपाओस्; र त्यसपछि त्यसलाई केही समयका लागि फुकुवा गरिनैपर्छ। अनि मैले सिंहासनहरू देखें, र तिनीहरू तिनमा बसे, र न्याय गर्ने अधिकार तिनीहरूलाई दिइयो; अनि मैले येशूको साक्षी र परमेश्वरको वचनको निम्ति शिरच्छेद गरिएकाहरूका प्राणहरू देखें, र तिनीहरूका पनि, जसले त्यस पशुको, न त त्यसको मूर्तिको पूजा गरेका थिए, न त आफ्नो निधारमा वा हातमा त्यसको छाप ग्रहण गरेका थिए; अनि तिनीहरू जीवित भए र ख्रीष्टसँग एक हजार वर्षसम्म राज्य गरे। प्रकाश 20:1-4।

"सन्तहरूलाई दिइएको" न्यायले यो जनाउँछ कि सहस्राब्दीको अवधिमा उनीहरूले दुष्टहरूमाथि न्याय गर्नेछन्, यो होइन कि उनीहरू स्वयं न्याय गरिन्छन्।

"पहिलो र दोस्रो पुनरुत्थानको बीचका हजार वर्षको अवधिमा दुष्टहरूको न्याय हुन्छ। प्रेरित पावलले यस न्यायलाई दोस्रो आगमनपछि हुने घटनाको रूपमा आँल्याउँछन्। 'समयभन्दा अघि केही न्याय नगर, जबसम्म प्रभु नआउनुहुन्छ, जसले अन्धकारका लुकेका कुराहरूलाई प्रकाशमा ल्याउनुहुनेछ, र हृदयका अभिप्रायहरू प्रकट गर्नुहुनेछ।' 1 Corinthians 4:5. दानिएल घोषणा गर्छन् कि जब प्राचीन दिनहरूका परमेश्वर आउनुभयो, 'सर्वोच्चका पवित्र जनहरूका पक्षमा न्याय दिइयो।' Daniel 7:22. यस समयमा धर्मीहरू परमेश्वरका लागि

राजा र पुजारीहरूका रूपमा राज्य गर्छन्। यूहन्नाले प्रकाशको पुस्तकमा भन्छन्: 'मैले सिंहासनहरू देखे, र तिनमा तिनीहरू बसे, र तिनीहरूलाई न्याय गर्ने अधिकार दिइयो।' 'तिनीहरू परमेश्वर र ख्रीष्टका पुजारी हुनेछन्, र उहाँसँग हजार वर्षसम्म राज्य गर्नेछन्।' Revelation 20:4, 6. यही समय हो जब, पावलले पूर्वकथन गरेझैं, 'पवित्र जनहरूले संसारको न्याय गर्नेछन्।' 1 Corinthians 6:2. ख्रीष्टसँग एकतामा उनीहरूले दुष्टहरूको न्याय गर्छन्, तिनीहरूका कामहरूलाई व्यवस्था-पुस्तक, अर्थात् बाइबल, सँग तुलना गर्दै, र देहमा गरेका कर्मअनुसार प्रत्येक मुद्दाको निर्णय गर्दै। त्यसपछि दुष्टहरूले भोग्नुपर्ने अंश तिनीहरूका कामअनुसार तोकिन्छ; र त्यो मृत्युको पुस्तकमा तिनीहरूका नामहरूको विरुद्धमा अभिलेख गरिन्छ।"

"शैतान तथा दुष्ट स्वर्गदूतहरू पनि ख्रीष्ट र उहाँका जनद्वारा न्याय गरिन्छन्। पावल भन्छन्: 'के तिमीहरूलाई थाहा छैन कि हामी स्वर्गदूतहरूको न्याय गर्नेछौं?' पद ३। अनि यहूदाले घोषणा गर्छन् कि 'जुन स्वर्गदूतहरूले आफ्नो पहिलो अवस्था कायम राखेनन्, तर आफ्नो निज निवास त्यागे, उहाँले तिनीहरूलाई अन्धकारमुनि अनन्त बन्धनहरूमा महान् दिनको न्यायसम्म राख्नुभएको छ।' यहूदा ६।"

"एक हजार वर्षको अन्त्यमा दोस्रो पुनरुत्थान हुनेछ। त्यसपछि दुष्टहरू मृतकहरूबाट बौराइनेछन् र 'लिखित न्यायको' कार्यान्वयनका लागि परमेश्वरको सामु उपस्थित गराइनेछन्। यसरी, प्रकाश प्रकट गर्नेले धर्मीहरूको पुनरुत्थानको वर्णन गरिसकेपछि भन्छन्: 'तर बाँकी मृतकहरू ती एक हजार वर्ष पूरा नभएसम्म फेरि जीवित भएनन्।' प्रकाश 20:5। अनि यशैयाले दुष्टहरूको विषयमा घोषणा गर्छन्: 'तिनीहरू खाल्डोमा कैदीहरूलाई भेला गरिएझैं एकै ठाउँमा भेला गरिनेछन्, र बन्दीगृहमा थुनिनेछन्, र धेरै दिनपछि तिनीहरूको विचार गरिनेछ।' यशैया 24:22।" द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 660, 661.

यसकारण यो स्पष्ट छ कि "जातिहरूलाई क्रोधित तुल्याइनु" भन्नाले अनुग्रहको अवधि समाप्त हुनुअघि संसारमाथि आउने "कष्टकर समयहरू" लाई जनाउँछ, र जब "जातिहरू क्रोधित हुन्छन्," त्यही समयमा तिनीहरू "नियन्त्रणमा राखिएका" पनि हुन्छन्।

"मैले देखे कि राष्ट्रहरूको क्रोध, परमेश्वरको प्रकोप, र मृतकहरूको न्याय गर्ने समय अलग-अलग र स्पष्ट रूपमा भिन्न थिए, र एकपछि अर्को क्रमशः आएका थिए।" Early Writings, 36.

जब "जातिहरू क्रोधित हुन्छन्," त्यही समयमा उत्तरकालीन वर्षा पर्न थाल्छ।

"त्यस समयमा, जब मुक्तिको कार्य समापनतर्फ बढिरहेको हुनेछ, पृथ्वीमाथि सङ्कष्ट आइरहेको हुनेछ, र राष्ट्रहरू क्रोधित हुनेछन्, तैपनि तेस्रो स्वर्गदूतको कार्यमा बाधा नपरोस् भनेर तिनीहरूलाई नियन्त्रणमा राखिनेछ। त्यही समयमा 'पछिल्लो वर्षा,' अथवा प्रभुको उपस्थितिबाट आउने ताजगी, आउनेछ, जसले तेस्रो स्वर्गदूतको उच्च स्वरलाई सामर्थ्य प्रदान गर्नेछ, र सात अन्तिम विपत्तिहरू खन्याइने अवधिमा दृढ भई उभिनका निम्ति सन्तहरूलाई तयार पार्नेछ।" Early Writings, 85.

एक समय यस्तो आउँछ जब "जातिहरू क्रोधित हुन्छन्," तर तिनीहरू एकैसाथ "रोकिएका" पनि हुन्छन्। त्यसै बेला ख्रीष्टले आफ्नो महिमाको राज्य स्थापित गर्नुहुन्छ, किनकि उहाँले पछिल्लो वर्षाको समयमा आफ्नो राज्य स्थापित गर्नुहुन्छ।

"अन्तिम वर्षा शुद्ध हुनेहरूमाथि आइरहेको छ—तब सबैले यसलाई पहिलेझैं प्राप्त गर्नेछन्।"

"जब चार स्वर्गदूतहरूले छोडिदिन्छन्, ख्रीष्टले आफ्नो राज्य स्थापना गर्नुहुनेछ। उत्तर-वृष्टि कसैले पनि पाउँदैन, केवल तिनीहरूले मात्र पाउँछन् जो आफूले सक्ने सबै गरिरहेका छन्।" Spalding and Magan, 3.

Early Writings का अघिल्ला दुई अंशहरूले यो पहिचान गराउँछन् कि जब जातिहरू क्रोधित हुन्छन्, र एकै समयमा "रोकेर राखिएका" पनि हुन्छन्, तब चार स्वर्गदूतहरूले चार वायुलाई थामिराख्छन्। यसरी जातिहरूको क्रोधित हुनु नै "चार वायु" द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। उनले यो पनि उल्लेख गरिन् कि जब चार स्वर्गदूतहरूले ती क्रोधित जातिहरूलाई रोकेर राखिरहेका हुन्छन्, त्यही समयमा पछिल्लो वर्षा आउनेछ। जुन समयावधि पछिल्लो वर्षा

आउँदा आरम्भ हुन्छ—जो त्यही समय पनि हो जब जातिहरू क्रोधित हुन्छन्, तर रोकेर राखिएका पनि हुन्छन्—त्यो माइकल खडा नहोउज्जेल र मानवको अनुग्रहको समय समाप्त नहोउज्जेलसम्म जारी रहन्छ। त्यो समयावधि उद्धारको कार्य समापनतर्फ गइरहेको समयावधि हो, र यसैले यसले महापवित्रस्थानमा ख्रीष्टको अन्तिम कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन त्यही समयावधि हो जब उहाँ या त मानिसहरूका पापहरू मेटाइरहनुभएको हुन्छ वा न्यायका पुस्तकहरूबाट तिनीहरूका नामहरू मेटाइरहनुभएको हुन्छ। स्वर्गदूतहरूले चार वायुलाई थामिराखेको त्यो समयावधि नै एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने समय हो।

तेस्रो विपत्तिको इस्लाम त्यही शक्ति हो जसले “राष्ट्रहरूलाई क्रोधित बनाउँछ,” र तेस्रो विपत्ति सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आयो, तर इस्लामलाई तुरुन्तै “रोक लगाइयो।” “पूर्वी बतास” इस्लामको एउटा प्रतीक हो, र यसैले “पूर्वी बतास” लाई “कडा बतास” को रूपमा चिनाउँछन्, जसलाई परमेश्वरले “थाम्नुहुन्छ” (नियन्त्रण गर्नुहुन्छ)। इस्लामको युद्धलाई बारम्बार प्रसववेदनामा रहेकी स्त्रीको रूपमा चित्रण गरिएको छ, किनकि त्यो एक क्रमशः तीव्र बन्दै गएको युद्ध हो, जुन सेप्टेम्बर ११, २००१ मा प्रारम्भ भयो, जब प्रकाश १८ को शक्तिशाली स्वर्गदूत तल ओर्ले, जसको चिन्ह न्यूयोर्क सहरका महान् भवनहरू ढालिनु थियो।

“के मैले यो घोषणा गरेको छु कि न्युयोर्कलाई ज्वारीय छालले बगाएर लैजानेछ? यो कुरा मैले कहिल्यै भनेकी छैन। मैले भनेकी छु, जब मैले त्यहाँ एकपछि अर्को तलामाथि उठिरहेका ती विशाल भवनहरूलाई हेरेँ, ‘प्रभु पृथ्वीलाई भयानक रूपले हल्लाउन उठ्नुहुँदा कस्ता भयावह दृश्यहरू घट्नेछन्! तब प्रकाश १८:१-३ का वचनहरू पूरा हुनेछन्।’ प्रकाशको अठारौँ अध्याय सम्पूर्ण रूपमा पृथ्वीमाथि आउन लागेको कुराको चेतावनी हो। तर न्युयोर्कमाथि विशेष रूपमा के आउँदैछ भन्ने सम्बन्धमा मसँग कुनै विशेष प्रकाश छैन; केवल यति मात्र म जान्दछु कि एक दिन त्यहाँका ती विशाल भवनहरू परमेश्वरको शक्तिको घुमाइ र उलटफेरद्वारा ढालिनेछन्। मलाई दिइएको ज्योतिबाट म जान्दछु कि विनाश संसारमा छ। प्रभुबाट आएको एक वचन, उहाँको महाशक्तिको एक स्पर्श, र यी विशाल संरचनाहरू ढल्नेछन्। यस्ता दृश्यहरू घट्नेछन्, जसको भयावहता हामी कल्पना गर्न पनि सक्दैनौं।” Review and Herald, July 5, 1906.

१८४३ र १८५० का चार्टहरूमा इस्लामलाई “युद्धका घोडाहरू” को रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। प्रकाशको पुस्तक अध्याय ९ मा, जहाँ पहिलो र दोस्रो हाथको इस्लाम प्रस्तुत गरिएको छ, इस्लामको चरित्र इस्लामका राजाको नामद्वारा पहिचान गराइएको छ।

तिनीहरूमाथि एउटा राजा थियो, जो अतल-कुण्डको स्वर्गदूत हो; जसको नाउँ हिब्रू भाषामा अबद्दोन हो, तर यूनानी भाषामा उसको नाउँ अपोल्ल्योन छ। प्रकाश ९:११.

यो पद, जो अध्याय NINE, र पद ELEVEN हो, भविष्यवाणीगत रूपमा यो पहिचान गराउँछ कि पुरानो करार (हिब्रू) मा प्रतिनिधित्व गरिएको होस् वा नयाँ करार (ग्रीक) मा, इस्लामको चरित्र Abaddon वा Apollyon नै हो। यी दुवै नामहरूको अर्थ “विनाश र मृत्यु” हो।

“स्वर्गदूतहरूले चार वायुलाई थामिरहेका छन्; ती एक उग्र घोडाका रूपमा चित्रित छन्, जो छुट्टिएर निस्कन र सम्पूर्ण पृथ्वीको सतहमाथि दौडिन खोजिरहेको छ, आफ्नो मार्गमा विनाश र मृत्यु बोक्दै।” Manuscript Releases, volume 20, 217.

चार वायुले बाइबलको भविष्यवाणीको क्रोधित घोडालाई जनाउँछन्, जो फुत्किन खोजिरहेको छ। क्रोधित घोडाको भविष्यसूचक विशेषताहरूमध्ये एक यो हो कि त्यसलाई रोकेर राखिएको छ, तर त्यसले फुत्किन खोज्दै सम्पूर्ण पृथ्वीमाथि “विनाश र मृत्यु” ल्याउन खोजिरहेको छ।

हामी अर्को लेखमा यी विषयहरूलाई सम्बोधन गर्न जारी राख्नेछौं।

“हाय! यदि परमेश्वरका जनहरूसँग अहिले प्रायः मूर्तिपूजामा समर्पित भइसकेका हजारौँ सहरहरूमा आउन लागेको विनाशको बोध भएको भए! तर सत्यको घोषणा गर्नुपर्नेहरू मध्ये धेरैले आफ्ना भाइहरूलाई दोष

लगाइरहेका छन् र निन्दा गरिरहेका छन्। जब परमेश्वरको रूपान्तरकारी शक्ति मानिसहरूको मनमा आउँछ, तब स्पष्ट परिवर्तन हुनेछ। मानिसहरूमा आलोचना गर्ने र भत्काउने प्रवृत्ति रहनेछैन। तिनीहरू यस्तो अवस्थामा उभिनेछैनन् जसले संसारमाथि प्रकाश चम्किनबाट बाधा पुऱ्याओस्। तिनीहरूको आलोचना, तिनीहरूको दोषारोपण, अन्त हुनेछ। शत्रुका शक्तिहरू युद्धका लागि एकत्र भइरहेका छन्। कठोर संघर्षहरू हाम्रो अगाडि छन्। मेरा दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरू हो, एकसाथ भेला होओ, एकसाथ भेला होओ। ख्रीष्टसँग बाँधिनुहोस्। 'तिमीहरूले "षड्यन्त्र" नभन, ... न त तिनीहरूको डरलाई डर मान, न त भयभीत होओ। सेनाहरूका परमप्रभु स्वयंलाई पवित्र ठान; अनि उहाँ नै तिमीहरूको भय होऊन्, उहाँ नै तिमीहरूको त्रास होऊन्। अनि उहाँ पवित्रस्थान हुनुहुनेछ; तर इस्राएलका दुवै घरानाका निम्ति ठेस लाग्ने ढुङ्गा र अपराधको चट्टान, यरूशलेमका बासिन्दाहरूका निम्ति पासो र जाल हुनुहुनेछ। अनि तिनीहरूमध्ये धेरै जना ठेस खाएर लड्नेछन्, र टुक्राटुक्रा पारिनेछन्, र पासोमा पर्नेछन्, र समातिनेछन्।'

"संसार एक रङ्गमञ्च हो। यसका अभिनेताहरू, अर्थात् यसका बासिन्दाहरू, अन्तिम महान् नाटकमा आफ्नो-आफ्नो भूमिका निर्वाह गर्न तयारी गरिरहेका छन्। परमेश्वर दृष्टिबाट ओझेल पारिएका छन्। मानवजातिका विशाल समूहहरूमा कुनै एकता छैन, बाहेक त्यसबेला जब मानिसहरू आफ्ना स्वार्थी उद्देश्यहरू पूरा गर्न परस्पर महासङ्घर्ष हुन्छन्। परमेश्वर हेरिरहनुभएको छ। आफ्ना विद्रोही प्रजाहरूसम्बन्धी उहाँका अभिप्रायहरू पूरा हुनेछन्। संसार मानिसहरूका हातमा सुम्पिएको छैन, यद्यपि परमेश्वरले केही समयका लागि अन्योल र अव्यवस्थाका तत्त्वहरूलाई प्रभुत्व जमाउन अनुमति दिइरहनुभएको छ। तलबाट आएको एउटा शक्ति नाटकका अन्तिम महान् दृश्यहरू ल्याउन कार्यरत छ,—शैतान ख्रीष्टको रूपमा आउँदै, र गुप्त समाजहरूमा आफूलाई एकसाथ बाँधिरहेका मानिसहरूमा अधर्मको सबै छली प्रभावसहित काम गर्दै। महासङ्घर्षताको उत्कट चाहनामा आफूलाई सुम्पिरहेका मानिसहरू शत्रुको योजनाहरू नै कार्यान्वयन गरिरहेका छन्। कारणको पछि परिणाम आउनेछ।"

"अपराधले लगभग आफ्नो सीमासम्म पुगिसकेको छ। संसार भ्रमले भरिएको छ, र चाँडै नै मानवजातिमाथि एउटा ठूलो भय आउन लागेको छ। अन्त्य अत्यन्त निकट छ। हामी, जसले सत्यलाई जान्दछौं, संसारमाथि चाँडै नै एक प्रचण्ड आश्चर्यको रूपमा आइपर्न लागेको कुराको लागि तयारी गरिरहेका हुनुपर्छ।" Review and Herald, September 10, 1903.